

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยวินัยและการดำเนินการทางวินัยของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งอื่นใด ที่บัญญัติไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือที่ขัดแย้งหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
“คณะ”	หมายความว่า	ส่วนราชการระดับ คณะ วิทยาลัย ที่มีนักศึกษา

กำลังศึกษาอยู่ และให้หมายรวมถึง หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีนักศึกษากำลังศึกษาอยู่และมีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับคณะ วิทยาลัย ที่มีนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ และให้หมายรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ และมีฐานะเทียบเท่าคณะ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์การสั่งลงโทษนักศึกษา ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่ปฏิบัติหน้าที่สอนและวิจัย และให้หมายรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้สอนและวิจัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่สายสนับสนุน และให้หมายรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติหน้าที่สายสนับสนุน

/นักศึกษา...

“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษาทุกระดับที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
“ว่ากล่าวตักเตือน”	หมายความว่า	การตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือแจ้งให้ทราบถึงความผิด
“ทำทัณฑ์บน”	หมายความว่า	การแจ้งความผิดและกำหนดโทษเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ยังมีได้มีการลงโทษ เว้นแต่จะได้กระทำความผิดซ้ำอีก
“พักการศึกษา”	หมายความว่า	การให้พักการศึกษา
“ให้ออก”	หมายความว่า	การให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาโดยออกใบรับรองผลการศึกษา
“ไล่ออก”	หมายความว่า	การให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาและให้ตัดชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยไม่ออกใบรับรองผลการศึกษา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และวินิจฉัยตีความเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

- ข้อ ๖ นักศึกษาต้องตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๗ นักศึกษาต้องเคารพ ให้เกียรติแก่อาจารย์และข้าราชการของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๘ นักศึกษาต้องรักษาเกียรติยศและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤตินิสัยที่อาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย
- ข้อ ๙ นักศึกษาต้องเป็นผู้มีวัฒนธรรมอันดีงาม ประพฤติตนเป็นสุภาพชน มีความรับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม
- ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องรักษาความสะอาดและสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า
- ข้อ ๑๑ นักศึกษามีได้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัย หรือวินัยอย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี
- ข้อ ๑๒ นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามประกาศ ระเบียบของคณะและมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๓ นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีและรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๔ นักศึกษาต้องไม่เสพ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- ข้อ ๑๕ นักศึกษาต้องไม่เล่นการพนัน และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน
- ข้อ ๑๖ การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๑) ทุจริตในการสอบ
 - (๒) ก่อเหตุวุ่นวายร้ายแรงขึ้นในมหาวิทยาลัย
 - (๓) เสพ มีไว้ในครอบครอง จำหน่าย ผลิต มีส่วนหรือเกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดให้โทษ
- (๔) เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นการพนันภายในมหาวิทยาลัย

/(๕) ประพฤติ...

- (๕) ประพฤติชั่วอันทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง
- (๖) ลักทรัพย์หรือจงใจทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือของผู้อื่นให้ชำรุดเสียหาย
- (๗) ดุหมั่นหรือหมิ่นประมาทอาจารย์และข้าราชการ
- (๘) กระทำผิดอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นการกระทำโดยประมาทหรือ

ลหุโทษ

- (๙) ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ หรือลักลอบ เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลของมหาวิทยาลัย หรือการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเพื่อนำมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน
- (๑๐) กระทำการอื่นใดที่มหาวิทยาลัยประกาศ กำหนดให้เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การกระทำความผิดตาม (๑) ให้ดำเนินการทางวินัยและลงโทษตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ที่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ

หมวด ๒

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๗ โทษที่จะใช้สำหรับนักศึกษาผู้กระทำผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) พักการศึกษา
- (๔) ให้ออก
- (๕) ไล่ออก

ข้อ ๑๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษ ดังนี้

- (๑) พักการศึกษา
- (๒) ให้ออก
- (๓) ไล่ออก

กรณีหากมีเหตุลดหย่อนโทษผู้มีอำนาจอาจสั่งลงโทษต่ำกว่าที่กำหนดไว้ก็ได้

ข้อ ๑๙ ภายใต้บังคับข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ยกเว้นกรณี ผู้กระทำความผิดเป็นนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า สิบแปดปีบริบูรณ์ ในขณะที่กระทำความผิด โทษที่จะใช้สำหรับนักศึกษาผู้กระทำความผิด มี ๔ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

หมวด ๓

การดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษนักศึกษา

ข้อ ๒๐ กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่านักศึกษากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานตามสมควร ให้คณะที่ตั้งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง หากผลการสอบข้อเท็จจริงมีมูลว่านักศึกษากระทำผิดจริง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้

/ถ้าเป็น...

ถ้าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งหรือความผิดซึ่งหน้าหรือความผิดที่ผู้กระทำความผิดให้การรับสารภาพเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ถ้าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานอธิการบดีเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

ข้อ ๒๑ การกระทำผิดซึ่งมิใช่การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์หรือข้าราชการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน และให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนและเสนอโทษทางวินัยให้คณบดีเพื่อพิจารณาใช้ดุลพินิจ ออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๒ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องมีผู้กล่าวหาพร้อมพยานหลักฐานแสดงให้เห็นปรากฏชัดว่ามีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และรู้ตัวนักศึกษาผู้กระทำความผิด ให้อธิการบดีแต่งตั้งอาจารย์หรือข้าราชการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน โดยต้องมีนิติกรประจำมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมายและอาจารย์ในคณะที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดไม่น้อยกว่าหนึ่งคนร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วย และให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนและเสนอโทษทางวินัยให้อธิการบดีเพื่อพิจารณาใช้ดุลพินิจออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๓ การสอบสวนตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงครบองค์ประชุม หากไม่ครบองค์ประชุมห้ามนำมาทำการสอบสวน

ข้อ ๒๔ ภายใต้ข้อบังคับนี้ การดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษนักศึกษาให้นำกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ภายใต้ข้อบังคับนี้ การดำเนินการสอบสวนและพิจารณาโทษนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ให้นำวิธีการสอบสวนตามกฎหมายคุ้มครองเด็ก และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องมาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๔

การอุทธรณ์และการสั่งลงโทษ

ข้อ ๒๖ นักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษในกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกสั่งลงโทษพักการศึกษา ให้ออก ล้อออก อาจยื่นอุทธรณ์ผลการสอบสวนต่ออธิการบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งลงโทษ และห้ามรับอุทธรณ์ที่ยื่นเกินกำหนดไว้พิจารณา

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคก่อน ให้นักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ออกคำสั่งลงโทษ และเมื่อผู้ออกคำสั่งลงโทษได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้นำเสนอต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์การสั่งลงโทษประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อพิจารณาอุทธรณ์

ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์การสั่งลงโทษ ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่กำกับดูแลด้านกิจการนักศึกษา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาในคณะที่นักศึกษาสังกัด เป็นกรรมการ
- (๓) อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษ เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการสภาคณาจารย์จากตัวแทนคณะที่นักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษสังกัด เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งอาจารย์หรือข้าราชการคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามคำแนะนำของผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์พร้อมพยานหลักฐาน แล้วรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการพร้อมพยานหลักฐาน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเสนอต่อผู้มีอำนาจลงโทษ

กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นควรกลับหรือแก้ไขคำสั่งลงโทษของคณะกรรมการสอบสวน หรือยกคำอุทธรณ์ของนักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษ ให้แจ้งผู้ออกคำสั่งลงโทษดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พร้อมแจ้งผู้ถูกสั่งลงโทษ ผลการพิจารณาของผู้ออกคำสั่งลงโทษให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๘ เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษเป็นที่ยุติแล้ว ให้แจ้งผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้นทราบ

ข้อ ๒๙ นักศึกษาที่ถูกสั่งให้ออก หรือถูกไล่ออก เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งลงโทษ จึงจะสมัครสอบเข้าเป็นนักศึกษาอีกได้

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๐ กรณีนักศึกษาที่ได้กระทำผิดวินัย หรือวินัยอย่างร้ายแรง ก่อนข้อบังคับนี้มีผลบังคับใช้ให้ดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามระเบียบของมหาวิทยาลัยที่ใช้อยู่ในขณะที่นักศึกษากระทำผิดวินัย หรือวินัยอย่างร้ายแรงแล้วแต่กรณีไป จนกว่าการสอบสวนจะถึงที่สุดและมีคำสั่งลงโทษ เว้นแต่การลงโทษตามข้อบังคับนี้จะเป็นอย่างยิ่งกว่า ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ดร.สุเมธ แยมnun)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี